

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 5Co/110/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215192  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215192.1

## Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený AK Goliašová Gabriela, s.r.o. so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/ 147, IČO: 47 234 679 proti odporcovi: M. Y., bytom U. XXXX/XX, Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Námestie legionárov 5, Prešov, obaja právne zastúpení: JUDr. Andrej Cifra, advokát, J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie sumy 1.522,34 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.októbra 2015, č.k. 10C/196/2015-100, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania odporcu m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi trovy konania 346,311 eur, k rukám JUDr. Andreja Cifru, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 77,75 eur s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 15.10.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 446,97 eur s tým, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým skutkovým základom, že odporca navrhovateľovi poskytnuté finančné prostriedky formou úverovej karty vyčerpal v sume 8.424,82 eur a preto vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie, pretože Zmluva o revolvingovom úvere I. a II. je neplatná. Na splatenie úveru poukázal odporca navrhovateľovi sumu 8.347,07 eur a rozdiel medzi vyčerpanými finančnými prostriedkami a vrátenými takto predstavuje sumu 77,75 eur, o ktorú sa obohatil na úkor navrhovateľa a ktorú je povinný vrátiť v súlade s § 457 OZ. Neplatnosť zmluvy vyvodil súd prvého stupňa z ust. § 4 ods. 1, 2 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej ust. § 37 ods. 1 OZ, § 457 OZ, § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. ako aj § 107 ods. 1, 2 OZ. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., kedy úspech účastníkov vo veci bol čiastočný. Odporcovi boli priznané trovy konania vo výške trov právneho zastúpenia podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu vo veci. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu advokáta za tri úkony právnych služieb po 71,37 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej, účasť právneho zástupcu na pojednávaní dňa 22.10.2015, 3x režijný paušál po 8,37 eur. Ďalej patria odporcovi cestovné náklady podľa § 15 písm. a/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. za cestu právneho zástupcu odporcu na pojednávanie z Lučenca do Prievidze a späť vo výške 62,74 eur za 238 km a tiež náhrada za stratu času podľa § 17 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o náhradách a odmene advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 111,84 eur za 8 pol hodín po 13,98 eur. Z odmeny ďalej patrí právnemu zástupcovi 20% DPH zo sumy 413,86 eur, čo predstavuje 82,77 eur. Celkom takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 496,63 eur. Úspech odporcu vo veci predstavoval 95%, jeho neúspech 5% a čistý úspech je takto 90%, čomu zodpovedá aj náhrada trov

konania v sume 446,97 eur, ktorú je navrhovateľ povinný odporcovi zaplatiť. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania neboli priznané z dôvodu ich neúčelnosti. Odporca bol v súdnom konaní kvalifikovane zastúpený advokátom, ktorý mu poskytol náležitú právnu pomoc, za ktorú mu boli priznané trovy konania. priznané trovy konania vedľajšiemu účastníkovi zastupovaného totožným advokátom za totožné úkony vykonaných právnych služieb súd považoval za neúčelné, pretože ochrana práv odporcu bola riadne zabezpečená jeho právnym zastupovaním.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ a to proti výroku, ktorým bol zaviazaný zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 446,97 eur. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 6Mcd0 5/2013, z ktorého vyplýva, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátov v tzv. hromadných skutkovo a právne takmer totožných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej, ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne a účelne vynaložené na bránenie práva na súde. Okrem toho poukázal na tú skutočnosť, že Ministerstvo hospodárstva poskytuje dotácie spotrebiteľským združeniam na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdom. Poukázal tiež na znenie § 17 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, z ktorého vyplýva, že náhradu za stratu času je možné priznať len advokátovi a nie jeho zamestnancovi a ani advokátskemu koncipientovi. Účelom náhrady straty času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda stratu za čas, za ktorý by mohol vykonávať inú odbornú prácu. Prisúdená náhrada za stratu času je riadnym príjmom advokáta. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je advokátom vyslaný na služobnú cestu. Za tento čas advokátskemu koncipientovi nepatrí náhrada za stratu času. V predmetnom konaní si za stratu času právny zástupca vyúčtoval 8 pol hodín v paušálnej sume 13,98 eur, ktoré nie sú účelne vynaložené, a preto mu tieto trovy nepatria. Žiadal preto v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil a tieto mu nepriznal, prípadne zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý považoval snahu navrhovateľa spochybňovať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za nemiestnu. Poukázal na rozhodnutia KS v Žiline, Prešove a v Banskej Bystrici, v zmysle ktorých právo na náhradu za stratu času patrí aj splnomocnenému advokátskemu koncipientovi. Zdanlivá rutinnosť podaní vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony spoločnosti akým je aj navrhovateľ. Trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo nato, aby hoci aj v jednoduchej skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky. Poukázal tiež na uznesenie NS SR sp.zn. 2Mcd0 /16/2008, ktorý uviedol o.i., že pre voľbu advokáta zákon neustanovuje žiadne obmedzenia. Argumenty navrhovateľa uvedené v odvolaní považuje za účelovo predkladané v snahe vyhnúť sa povinnosti zaplatiť trovy konania úspešnej protistrane. Žiadal preto, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a zaviazal navrhovateľa k náhrade trov odvolacieho konania, ktoré si zároveň vyčísli.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa náhrady trov konania je potrebné zmeniť podľa § 220 O.s.p., nakoľko odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné z nasledovných dôvodov:

Rozsudok súdu prvého stupňa, v časti v ktorej bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 77,75 eur s príslušenstvom ako aj v časti zamietnutia návrhu a nepriznania trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozsudok súdu prvého stupňa právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý.

Predmetom prieskumu potom bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť v prospech odporcu trovy konania vo výške 446,97 eur.

Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou navrhovateľa uvedenou v odvolaní, ktorý uvádza, že odporca by nemal mať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia v prejednávanej veci treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, hoci aby aj v jednoduchej skutkovo právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže

uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu nato, že voľba miesta advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva právnomu zástupcovi mimo miesta alebo obce, kde účastník býva.

Pokiaľ teda vychádzame z princípu rovnosti zbraní, kedy odporca zastúpený právnym zástupcom sa kvalifikovane v prejednávanej veci bránil a rovnako za stavu, kedy aj navrhovateľ podáva skutkovo totožné žaloby, má právo odporca tak, ako to bolo v prejednávanej veci na náhradu trov právneho zastúpenia. Preto v tomto kontexte sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvého stupňa vo vzťahu k priznaným trovám konania pred súdom prvého stupňa.

Čiastočného pochybenia sa však dopustil súd prvého stupňa, ktorý priznal právnomu zástupcovi odporcu aj právo na náhradu za stratu času vo výške 111,84 eur s tým, že s týmto konštatovaním sa odvolací súd nestotožňuje, a preto v tomto smere boli odvolacie námietky zo strany navrhovateľa dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisu súdu prvého stupňa na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 22.10.2015 sa zúčastnil za právneho zástupcu odporcu Mgr. Orvický, advokátsky koncipient. Z tohto dôvodu potom dospel odvolací súd k záveru, že náhradu za stratu času za účasť na tomto pojednávaní právnomu zástupcovi odporcu nepatrí.

Podľa § 15 písm. a/, b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a nárok na náhradu za stratu času.

Podľa § 16 ods. 4 cit. vyhlášky na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 1 cit. vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávanej v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške 1,60-iny výpočtového základu za každú aj začatú pol hodinu.

Ako teda vyplýva z obsahu spisu v prejednávanej veci sa pojednávania pred súdom prvého stupňa zúčastnil advokátsky koncipient, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času takéhoto advokátskeho koncipienta. Právo na náhradu za stratu času je upravené v ust. § 24 ods. 2 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii a toto ustanovenie neplatí primerane aj pre advokátskeho koncipienta tak, ako to predpokladá ust. § 63 ods. 2 zák.č. 586/2003 Z.z.. Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 cit. zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno priznať len v takom prípade, ak úkony právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom tak, ako to v konečnom dôsledku vyplýva aj z ust. § 15 písm. a/, b/ a § 17 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Nakoľko pojednávania na súde prvého stupňa sa zúčastnil advokátsky koncipient, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu s advokátom zastupujúcim odporcu, náhrada za stratu času mu potom nepatrí. Preto dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a od celkovej náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 496,63 eur odpočítať sumu 111,84 eur, čo predstavuje priznanú náhradu za stratu času za 8 polhodín po 13,98 eur. Takto potom patrí odporcovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 384,79 eur z čoho 90% predstavuje 346,311 eur. K náhrade trov právneho zastúpenia v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. bol potom zaviazaný navrhovateľ, ktorý v prevažnej miere úspech vo veci nemal.

V časti týkajúcej sa jednotlivých úkonov právnej pomoci odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa a zároveň naňho poukazuje, nakoľko v tejto časti nezistil žiadne pochybenie na strane súdu prvého stupňa.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nebolo priznané právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko obe sporné strany mali v odvolacom konaní čiastočný úspech, aj neúspech.

**Poučenie:**

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.